

ikke. Naar, som jeg har nævnt, Handels-
traktaten allerede endogsaa temmelig bestemt
berører Toldfsagen i visse Punkter, hvad skulde
der saa i Grunden være i Veien for, naar
man iøvrigt indser det Unskelige og For-
maalstjenlige i at faae en Toldrevision, at
man tager noget Mere for med det Samme.
Jeg kan ikke se, at der skulde ligge noget saa
absolut Umuligt i den Tanke, vel at mærke,
naar ikke Uoverensstemmelse i Ansuelserne
iøvrigt forhindrer det. Det ærede Medlem
fandt slet ingen Begrundelse af Paastanden
fra det andet Things Side om Nødvendig-
heden af at sammenfoble Traktaten med
Toldloven; men han ansaa det for et blot
og bart diktatorisk Forlangende. Ja, dikta-
torisk Forlangende kan man forresten kalde
saa Meget. Det kan man jo sige om baade
det One og det Andet. Men her er natur-
ligvis forsøgt fra det andet Things Side,
om det ikke var muligt at gennemføre den
Sag, der hidtil har vist sig saa frugtesløs,
og forjaaviddt finder jeg der er Nødvendighed
nok tilstede, som det jo er en Sag, man hid-
til ikke har kunnet naae at føre igjennem, fordi
der dels fra Regeringens og dels fra dette
Things Side har været reist en saa bestemt
Modstand mod den paa visse Punkter. Dette
kan man jo sige, gjør, at en Nødvendighed
kommer tilstede til at forsøge, om man ikke
nu, da en saadan Handelsstraktat ligger for,
som anses for ønskelig, i det Mindste af visse
Klasser i Samfundet og vel ogsaa for Sta-
ten i sin Helhed, kan tage noget Mere med.
Jeg synes, at denne Nødvendighed ligger
temmelig nær, og jeg finder det derfor meget
naturligt, at der er gjort et Forsøg fra det
andet Things Side. Mislykkes det, er
det sin Sag; men jeg skal dog
ikke negte, at det falder mig lidt un-
derligt, om dette Thing nu skulde be-
handle denne Sag paa en Maade, der, an-
vendt fra det andet Things Side, oftere er
bleven dømt saa strengt baade mundlig og
skriftlig; den at lade Sagen visne. Forleden
Dag vedtog vi en Dagsorden, hvorved vi
lagde en Sag til Side. Skulle vi nu atter
vedtage en Dagsorden, hvorved vi lægge en
Sag til Side, der i ikke ringe Grad har In-
teresse for Statsborgerne, saa synes jeg
ganfke vist, at de Paaandede, der nu ere
anvendte, siden Samlingen egentlig kunde
have været sluttet, og som kun have bragt

et enkelt Lovforslag, der har Betydning, og
saa et Par Dagsordener, er et temmelig fat-
tigt Udbytte af en saadan Forlængelse af
Samlingen, der i og for sig var lang nok.
Saa endelig er der selve Forslaget til Dags-
orden; det er saadan — hvad skal jeg kalde
det — lidt eiendommelig affattet, idet den
begynder med at sige, at det foreliggende
Lovforslag er uantageligt endog som Grund-
lag for Forhandling om en Toldreform.
Det forstaaer jeg nu ikke, ogsaa her vil jeg
minde om, at det er hændet flere Gange,
naar det andet Thing har forment, at Grund-
laget i forffjellige Lovarbejder var uantage-
ligt og af den Grund har lagt dem til Side
eller ikke har syntes at kunne faae Noget ud
af dem, at dette saa er blevet brugt som en
Bebredelse; man har stadig ment, at saa
kunde det jo formes om. Paa samme Maade
her: Grundlaget er jo en Ændring i den
bestaaende Toldbestatning, og det kan være,
at disse Ændringer ikke ere formede saa-
ledes, som dette Things Flertal og Regje-
ringen synes om; men saa kan der naturlig-
vis rettes derved. Der er, som min ærede
Sidemand (Madsen) forleden Dag udtrykte
sig, gjort et Bud fra det andet Thing. Hvad
skulde der være i Veien for, at dette Thing
ogsaa gjorde et Bud. Der er maaste ikke
nogen stor Sandsynlighed for, at disse Bud
naae sammen, men uforsøgt vide vi, at det
ikke lykkes. Jeg finder altsaa disse Udtryk
noget stærke, for ikke at sige mindre heldige.
I den sidste Dagsorden, der vedtoges, hed
det dog kun, at det foreliggende Lovforslag
var uantageligt for Thinget. Her er sagt, at
det endog er uantageligt som Grundlag for
Forhandling. Det faaer jo imidlertid at
være den ærede Forslagsstillers Sag; mener
han — og det antager jeg, at han
naturligvis gjør — at Udtrykket er hel-
dig og smagfuldt valgt; vil han vel
ogsaa forsvare det. Men saa hedder det vi-
dere, at Landsthinget anser det baade for
unødvendigt og endog usforvarligt at knytte
Handelsstraktaten til Spørgsmaalet om Told-
loven. Jeg har før omtalt, at jeg ikke anser
det for unødvendigt; men, selv om det var
unødvendigt, vil jeg dog mene, at det ikke
just derfor kan kaldes uforvarligt; thi der
kan jo være mange Ting, der strengt taget
ikke ere nødvendige, men som i og for sig
derfor ikke ere uforvarlige. Jeg finder alt-